

Til
Det kongelige kulturdepartement

Levanger 28. oktober 2014

«STATEN OG DEN NORSKE KIRKE – ET TYDELIG SKILLE.»
Høringsuttalelse fra Sør-Innherad kirkelige fellesråd

Vi viser til departementets høringsdokument av 02.09.2014, og tillater oss å komme med følgende synspunkter:

1. OM RETTSUBJEKT

Soknet bør fortsatt være grunnenheten i Den norske kirke, slik departementet foreslår (kap 3). For at kirken ikke skal fremstå som 1280 ulike enheter er det også nødvendig med felles, samlende strukturer. Som Den norske kirkes øverste folkevalgte organ, er det riktig at Kirkemøtet opptre på vegne av det sentrale rettssubjektet. Men det er også viktig at det sentrale rettssubjektet ikke svekker soknets selvstendighet. Departementets forslag om at Kirkemøtet kan delegeres til Kirkeråd og bispedømmeråd, men ikke kan delegeres til soknet, støttes derfor. Soknet kan også avgi oppgaver til bispedømmerådet. Bispedømmerådet bør være et lovfestet organ.

2. OM ARBEIDSGIVERMYNDIGHET

Arbeidsgivermyndigheten i en fremtidig kirke bør plasseres sentralt slik departementet foreslår (kap 4) og evt. delegeres til bispedømmenivå slik det er i dag. Dette sikrer den ryddigste overgangen fra stat til kirke for prester og andre ansatte i bispedømmeråd/sentralkirkelige råd. Det er rimelig at Kirkemøtet bestemmer hvordan dette skal ivaretas i en fremtidig kirkeordning. Det er viktig og selvsagt at arbeidsmiljøloven og annen arbeidsrettslig lovgivning skal gjelde i en offentlig finansiert kirke.

Siden kirken ikke blir noen stor arbeidsgiver(som staten), er det trolig klokt å forholde seg til en arbeidsgiverorganisasjon. KA (Kirkens Arbeidsgiverorganisasjon) har bygget opp viktig erfaring som arbeidsgiverorganisasjon i kirken på kommunalt nivå. Det kan påpekes at KA og Presteforeningen har hatt svært ulikt syn på hvordan en fremtidig kirke skal organiseres. KAs funksjon som interesseorganisasjon for Fellesrådene bør derfor endres/utvides. Dersom KA velges som arbeidsgiverorganisasjon for Den norske kirke sentralt, må ikke dette være førende for hvor arbeidsgiveransvaret for prestene skal plasseres.

3. OM PRESTENE, PROSTENE OG BISKOPENES TJENESTE

Departementets forslag (kap 5) om å lovfeste soknets rett til prest, støttes. Dette bekrefter dermed den grunnleggende strukturen i kirken slik den er i dag, og vil være avgjørende for at

vi fortsatt skal ha en landsdekkende folkekirke. En slik bestemmelse i kirkeloven bekrefter også kommunens plikt til å finansiere den lokale kirke.

Departementets forslag om å bekrefte prestens faglige uavhengighet (kap 5), støttes. Prestens faglige uavhengighet følger av ordinasjonen, men har til nå vært ivaretatt av statlige lovbestemmelser. Ordinasjonen er en personlig forpliktelse som ikke er avhengig av et arbeidsforhold. Selv om kirken og staten skiller lag vil presten være forpliktet på lovbestemmelser blant annet om taushetsplikt og vigselmyndighet. På samme måte er det viktig at biskopen/Bispemøtet beholder sin selvstendighet og ikke blir underordnet Kirkerådet.

4. OM KIRKENS ØKONOMI

Departementets forslag om at statens finansiering av virksomheten bør skje gjennom et rammetilskudd som Kirkemøtet disponerer (kap 9), støttes. Det bør ikke legges opp til en modell for medlemsfinansiering som undergraver folkekirken.

For Sør-Innherad kirkelige fellesråd

Jann Karlsen

Fung. kirkeverge